

Adatok a fehérgyarmati gyermekjátékokhoz

Harmadik-negyedik elemibe járhattam Fehérgyarmaton, amikor az utcabeli, velem egykorú gyermekek társaságában gyakran elhangzott az alábbi, többszörösen becsapós párbeszéd. Négy-öt gyerek közül egyszer csak megszólalt valaki:

- Fingottam! (Néha valóban hallatszott és érzett is).

Mire valaki gyorsan, könyörgő hangon rávágta:

- Add nekem!?

A fingos bejelentette sajnálkozva:

- De már Zsigának adtam...

Ismét kérlelve mondja az előző:

- Kérd vissza!

A fingos sajnálkozva legyint:

- Ne bántsд szegényt, hadd igya!

A társaság jól szórakozott, akárhányszor ismétlődött meg. De a játék kockázatos is volt, mert a rendes menettől könnyen el lehetett térni és mások nevettek, mások kárára. Ugyanis ha valaki nagy hangon bejelentette, netán produkálta is a tényt így is alakulhatott:

- Fingottam!

- Idd meg mind! – vághatta rá a kórus. Vagy alakulhatott így is:

- Fingottam!

- Add nekem!?

- Neked adom szívesen!

Fehérgyarmat, 1948-49. táján. Később másutt is hallottam Debrecen, Mezőtúr, Tiszakürt